

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.010/2015/4.szám

A Kúria a dr. Balogh Attila ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek a dr. Kecskeméti Mária jogtanácsos által képviselt alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. szeptember 24-én kelt 3.K.27.316/2013/15. sorszámu jogerős ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.316/2013/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kémények építésével foglalkozó gazdasági társaság, amely lakásszövetkezet és társasházak részére thermofor kémények kiváltásának kivitelezését végezte. Az elvégzett munkáról 2012. október 13-ai teljesítési időponttal bocsátott ki általános forgalmi adót tartalmazó számlákat. Az adóhatóság ellenőrzés után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a két számlán dokumentált ügyletek teljesítése 2012. július 13-áig teljes mértékben megvalósult, így az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 55. § (1) bekezdése és 56. §-a rendelkezésének megfelelően a fizetendő adót a teljesítés időpontjának megfelelő adómegállapítási időszakban, azaz 2012. július hónapban kellett volna megállapítania, bevallania és megfizetnie. Döntését a számlákhoz kapcsolódó vállalkozási szerződésekre, építési naplóra, a számlákhoz kapcsolódó teljesítési igazolásokra alapozta.

A felperes keresetében vitatta a teljesítés időpontja körében tett alperesi megállapításokat. Hivatkozott a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) előírásaira, ezen belül a szerződéses szabadság elvére, illetve arra, hogy a felek szerződésüket a kivitelezési munka ütemezésére, a

finanszírozás sajátosságaira figyelemmel módosították. Műszaki indoka is volt a módosításnak, így a tényleges beüzemelésre és a műszaki átadás-átvételre a fűtési szezon beindítását megelőzően került sor.

A bíróság a közigazgatási eljárás iratanyaga, valamint a megbízó műszaki ellenőre tanúvallomása alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes szerződésszerű teljesítése nem az új kémények kiépítésével, hanem a régi, szükségtelenné vált kémények megszüntetésével, lezárásával, az egész fűtési rendszer beüzemelésével következett be. Ez utóbbi időpontja dokumentáltan 2012. október 15. napja volt. Hangsúlyozta, hogy a közigazgatási iratanyag, valamint a felek nyilatkozatai azt támasztották alá, hogy a 2012. júliusi számlakiállításra és teljesítés igazolás kiadására azért került sor, mert a megrendelő a beruházást pályázati pénzből finanszírozta. A pályázathoz benyújtandó elszámolások között pedig ezeket az okiratokat is be kellett nyújtani. Mindez ugyanakkor nem eredményezte az adott ügyben a számlák teljesítési időpontjának módosulását, mert alapvetően a vállalkozási szerződések határozzák meg azt, valamint az a tény, hogy a beruházás egészét érintő műszaki átadás-átvételre csak 2012 októberében került sor. Ezt a teljesítési határidőt támasztja alá a vállalkozási szerződést módosító szerződés, az építési napló utolsó bejegyzése, továbbá a műszaki ellenőr tanúvallomása. Utalt arra is, hogy a teljesítési idő megítéléséhez nem lehetett figyelmen kívül hagyni a vállalkozási szerződésre irányadó 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 396. §-ának rendelkezéseit sem. A felek a szerződés tartalmát szabadon állapítják meg, és a teljesítésre vonatkozó Ptk. 274. § (1) bekezdése alapján a szolgáltatásnak alkalmasnak kellett lennie arra, hogy azt a rendeltetésének megfelelően lehessen felhasználni. A hatóság tévesen ítélte meg a számlák teljesítési időpontját pusztán formálisan a számlairatból, illetőleg a teljesítésigazolásból kiindulva, s mellőzte a vállalkozási szerződés tárgyából eredő sajátosságokat, továbbá nem vette figyelembe a szerződést módosító okiratot sem. Az, hogy a felperes erre a módosításra korábban nem hivatkozott, illetve ezzel összefüggésben az ügyvezető tévesen nyilatkozott, nem ügydöntő jelentőségű. A fentiek miatt a bíróság az alperesi határozatot az elsőfokú hatósági határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásban a felperes 2012. július havi áfabevallásának ellenőrzésekor annak figyelembevételével kell eljárni, hogy a felperes részéről 2012 októberében került sor a teljesítésre, így a számlák kiállítására is ekkor volt köteles.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a felperes keresetének elutasítása, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárás

lefolytatására történő utasítása érdekében. Állította, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként tévesen állapította meg a bíróság, hogy az alperesi határozati megállapítás megalapozatlan. Megítélése szerint a bíróság mérlegelte okszerűtlenül a rendelkezésre álló adatokat és rögzítette tévesen a teljesítés időpontját. Álláspontja szerint a bíróság téves jogértelmezése abban is tetten érhető, hogy ítéletében több helyen nem az ügy adójogi megítélése szempontjából irányadó teljesítési időpontról, hanem teljesítési határidőről ír. Hangsúlyozta, hogy azt nem vitatta, hogy a szolgáltatás két részből állt, azonban a felperes csupán első részt vállalta teljesíteni. A felperes teljesítése a 2012. július 13-ával lezárult, ezt követően munkálatok az ő részéről nem történtek, így az Áfa tv. 55. § (1) bekezdése alapján számlakibocsátási kötelezettség terhelte. A felperesi társaság szolgáltatás teljesítését a teljesítésigazolás, az építési napló igazolja, és ezt erősítette meg a felperesi ügyvezető nyilatkozata. A teljesítés időpontjára nézve szerződésmódosítás pedig nem történt. Itt nem a végső teljesítési határidő meghatározása volt a vita tárgya, hanem a felperes által teljesített szolgáltatás időpontját kellett meghatározni, amelyet jogszerűen végzett el az alperes és rögzítette azt 2012. július 13-ára. A tényállás megítélésekor a bíróság figyelmen kívül hagyta a felperes nyilatkozatait, Horváth Péter műszaki ellenőr ügyvezető nyilatkozatával merőben ellentétes állításait, az ellenőrzés megállapításairól készült jegyzőkönyvre tett felperesi észrevételeket. Nem vitatta, hogy az építési naplóban valóban az a megjegyzés szerepel, hogy „a műszaki átadást a lakások tételes ellenőrzése és a kéményseprői szakvélemény utánra tűzik ki a felek”, azonban a felperesi teljesítés nem a műszaki átadással fejeződött be. Ellentmondásos a szerződés módosítására és a 2012. július 13-ai teljesítési időponttal történő számla kiállítására vonatkozó felperesi magyarázat, illetve hibalistákra történő hivatkozás is. Kitért az Áfa tv. 57. § (1) bekezdésében taglalt, az osztható szolgáltatás esetére szabályozott teljesítési időpontra, és hangsúlyozta, hogy a jogszabályhelyhez fűzött indokolás szerint nem tolódik el a teljes adófizetés a végteljesítés időpontjára, hanem már a részteljesítés időpontjában is adót kell fizetni.

A felperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, csak akkor, ha a tényállás feltáratlan maradt és a jogerős ítélet iratellenes

vagy okszerűtlen érvelést, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Az alperes felülvizsgálati kérelme tartalma szerint a bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amire az előbbieken részletezettek miatt a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem kerülhetett sor.

A Kúria egyetért az elsőfokú bíróságnak a teljesítés időpontját meghatározó érvelésével, valamennyi, az ügyben releváns, erre vonatkozó bizonyítékot helytállóan értékelt, a Ptk. teljesítésre vonatkozó, és a vállalkozási szerződés speciális előírásaira figyelemmel mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, mérlegelésében pedig kirívó okszerűtlenség nem lelhető fel. A Kúria jogi álláspontja szerint a perbeli esetben az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206. § (1) bekezdését, ebből következően jogszerűen állapította meg a teljesítés időpontját, a számlák kibocsátásának határnapján.

Nem osztja a Kúria azt az alperesi álláspontot, hogy az elsőfokú bíróságnak a teljesítés időpontja és határideje szóhasználatra arra utalna, hogy az elsőfokú bíróság az Áfa tv. 55. § (1) bekezdésében foglaltakat tévesen értelmezné.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. május 21.

**Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**